

Motion till riksdagen 2011/12:N322

av **Raimo Pärssinen m.fl. (S)**

Näringspolitik för tillväxt och hållbar utveckling

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för tillväxt och hållbar utveckling för industrin i Sverige.

Motivering

Sveriges ekonomi är starkt beroende av våra exporterande företag och de tjänsteföretag som tillsammans utvecklar nya och förbättrade produkter och tjänster för att möta de olika marknaderna i världen. Det är i dag tydligt att de länder som inte satsat på att behålla och utveckla sin industri har stora problem att klara sin ekonomi och välfärd.

Företagens konkurrenskraft vilar på förmågan att vara först med nya idéer och kunna förverkliga dem på ett effektivt sätt. I dag kan både stora och små företag klara av detta med hjälp av modern teknik och satsningar på forskning och innovation. De stora företagen är i allmänhet bra på detta men de behöver i ökande omfattning hjälp av mindre leverantörer och utvecklingsföretag för att kunna behålla ledningen inom ett område. I dag väger de mindre företagen tyngre än tidigare och det är där sysselsättningen ökat snabbast på senare år. De utvecklar egna produkter och tjänster och bidrar som underleverantörer till de stora företagens framgång. Det handlar alltså inte om stora eller små företag, det handlar om både och. Det är i ett förbättrat samspel mellan olika företag men även samhällets olika organ som den ökande konkurrenskraften kan utvecklas.

En central del i en strategi för ett hållbart samhälle är att ta vara på Sveriges starka sidor för att utveckla nya lösningar. Vår framgång utgår från befintliga fördelar som kompletteras med nya kompetenser som hjälper oss att identifiera möjligheter och förmågor att lösa dessa.

Fel! Okänt namn på

Industrin spelar en avgörande roll i en sådan strategi och har alltid gjort det men när vi står inför en omställning till ett hållbart samhälle ökar dess betydelse än mer.

Det krävs ett bättre samarbete mellan av staten och näringslivet finansierade forskningsinsatser i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen som utgår från de stora samhällsutmaningar som vi står inför där klimatfrågan är den mest krävande.

Grundläggande forskning inom akademien behöver omsättas i företagen och omvänt behöver många forskningsfrågor ta avstamp i konkreta behov inom företag och samhälle. Det finns ett stort värde i att öka personlörligheten mellan forskning inom akademien och näringsliv och samhälle.

Även om de stora företagen är ryggraden i svensk industri spelar de mindre företagen en växande roll för svensk konkurrenskraft. De står för en väsentlig del av förnyelsen inom näringslivet och industrin. Samtidigt finns en mängd företag som bygger sin framgång på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningspecialist åt de större globala företagen. Bägge kategorierna småföretag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling.

Det behövs statliga insatser som stimulerar fler mindre och medelstora företag att satsa på forskning och att utveckla innovativa lösningar.

Staten bör satsa på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som tillsammans med industriforskningsinstituterna och andra forskningsaktörer utvecklar demonstratorer inom ett antal prioriterade områden, t ex projekt inom hållbara städer där svenska företag och forskare redan i dag ligger långt framme.

Bygg upp ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd för de mindre företagens utvecklingsprojekt. Detta bör utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Samla statens olika riskkapitalverksamheter hos färre aktörer och med en inriktning på främst finansiering i tidiga faser.

Forma en strategi för teknikutveckling genom offentlig upphandling för att främja nationella mål såsom hållbara städer, energieffektiva bostäder och klimatsmartare transportlösningar. Strategin ska ligga till grund för prioriteringar som samlar företag med olika kompetenser som tillsammans utvecklar lösningar.

Företagen har goda förutsättningar att stärka konkurrenskraften om man tar vara på människors förmåga att lära nytt, ta ansvar och utveckla sin kompetens på ett bättre sätt.

En arbetsorganisation med detta i sikte har stor potential att också bli mer flexibel och bättre på att möta förändringar samtidigt som den anställda får en bättre arbetsmiljö och utslagning kan motverkas.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ kräver många olika insatser. Staten kan spela en viktig roll för att främja detta genom att bidra till utveckling, forskning och erfarenhetsutbyte mellan olika branscher.

Sverige behöver genomföra en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra satsningar som bygger på aktiv partssamverkan tillsammans med högskola och forsk-

Fel! Okänt namn på

ningsinstitut. Exempel på satsningar med sådan inriktning är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Det behövs ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg m fl sektorer. Syftet ska vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklande organisationer.

Många som arbetar inom de mest konkurrensutsatta och föränderliga sektorerna har stora behov av kompletterande kunskaper och kompetenser. Riskerna med förändringar i samhället och arbetslivet ska inte bäras av den enskilde ensam. Det är ett gemensamt ansvar för företag och samhälle att kunna erbjuda människor kontinuerliga möjligheter till kompetensutveckling och trygga möjligheter till omställning när strukturomvandlingen slår mot den enskilde. Det krävs en hel fungerande kedja för att fånga upp behoven från ordinarie fortbildning i yrket till mer omfattande insatser för att förhindra långvarig arbetslöshet.

Stockholm den 29 september 2011

Raimo Pärssinen (S)

Christer Adelsbo (S)

Isak From (S)

Mattias Jonsson (S)

Tomas Eneroth (S)

Hans Hoff (S)

Kurt Kvarnström (S)

Peter Johnsson (S)